

"Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta"

18 septembrie 2005

Gili Cârstea

Așa explica Domnul Hristos operațiunile secrete prin care Satana a reușit să deformeze caracterul lui Dumnezeu. El stabilește cu fermitate adevărul că Dumnezeu nu seamănă decât sămânță bună. Cu alte cuvinte, El nu acționează decât în conformitate cu principiile neprihănirii, în acord perfect cu legea. Dar, ceea ce este și mai important, Dumnezeu nu demască operațiunile criminale, nu anihilează actele denigratoare ale diavolului și nu intervine în desfășurarea acestora, acolo unde oameni, chiar membri ai poporului Său, colaborează în aceste proiecte.

Deși cunoaște principiul biblic conform căruia nu poate ieși apă dulce și amară din același izvor, generația prezentă a bisericii rămășiței continuă acuzațiile la adresa lui Dumnezeu pentru fapte de care El nu Se face vinovat. În contextul pildei semănătorului din Matei 13:24, ei continuă să creadă – și să spună și altora – că neghina a fost semănată chiar de proprietarul ogorului. Ei nu se întreabă, și nu întreabă pe Semănător, cine și de ce a semănat neghină în țarină. Ea este acolo, la locul ei, ca parte necesară a procesului de educație creștină.

Pilda spune că semănătorul a semănat sămânță bună. Adică, Dumnezeu a oferit poporului Său principii de dreptate aducătoare de libertate, fericire și siguranță. De unde au apărut aberațiile sângeroase care răscolesc inimile cercetătorilor istoriei sacre? Cetăți arse din temelii, militari măcelăriți peste noapte, copii sfâșiați de urși – Scriptura pare vitrina celor mai mari ticăloșii devenite acceptabile în numele religiei. Ce caută toate acestea în jurul și strâns legate de poporul lui Dumnezeu și istoria lui?

Răspunsul este cât se poate de clar: "Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu, și a plecat" (13:25). Domnul Hristos spune aici că diavolul, lucrând sub acoperire (noaptea), a intervenit în lucrarea lui Dumnezeu spre a compromite recolta. Profitând de somnul oamenilor, el a produs stricăciunea și a dispărut în noapte, lăsându-ne să ne batem capul cu tot felul de întrebări despre scopurile lui Dumnezeu în asemenea acte. Nu s-a obosit nici măcar să lase un bilețel, o scurtă notificare prin care să-și asume atacul. Toată vina trebuia să cadă asupra lui Dumnezeu. Observați cu câtă râvnă încercau prietenii lui Iov să ștergă urmele diavolului de la locul atacului terorist prin care Iov a fost ruinat? Predici întregi sunt ținute spre a-l convinge pe Iov că Dumnezeu

este autorul. Nici urmă de Satana în toată pledoaria lor. Sărmanul Iov, ajunge atât de confuz încât începe și el să creadă că ar fi posibil ca nimicirile care l-au lovit să fie produse de Dumnezeu. Dar nu s-a lansat în acuzații nebunești, ca prietenii lui.

Lui Iov nu i-a spus nimeni că vrăjmașul a venit noaptea și a semănat o neghină mortală pentru generațiile următoare. Nici un înger din cer nu a coborât să-i explice operațiunea de denigrare pe care o desfășura vrăjmașul. Totuși, el are o sclipire care ar trebui să umple de rușine pe teologii creștini. În câteva cuvinte, el pune temeliile unui concept străin generației noastre, dar care ar trebui așezat la loc de cinste în ecuația mării controversate:

“Pământul este dat pe mâinile celui nelegiuit; el acoperă ochii judecătorilor; de nu el, apoi cine altul?” (Iov 9:24).

Superb. Iov a priceput enigma pe care teologii actuali nici nu visează să o dezlege: Un nelegiuit seamănă neghină, apoi acoperă ochii judecătorilor.

Interesant, “robii” stăpânului casei (Mat 13:27) n-aveau idee despre aceste operațiuni sub acoperire. Ei au fost uimiți să constate efectele atacului, dar nu știau nimic despre nelegiuitul care operează din umbră.

Robii lui Dumnezeu de astăzi nu știu nici ei că “pământul este dat pe mâinile celui nelegiuit.” Judecătorii din marea controversă nu au nici cea mai vagă suspiciune că au ochii acoperiți, interpretând devastările teribile care lovesc pământul ca fiind acte ale lui Dumnezeu. Ca și cum gospodarul și-a semănat singur neghină printre grâu. Chiar așa spune unul dintre judecătorii din vremea lui Iov, pe numele lui, Elifaz din Teman: “El face rana și tot El o leagă” (Iov 5:18).

Omenirea nu știe că ea este terenul fermecat pe care continuă operațiunile de denigrare a caracterului lui Dumnezeu. Loviturile tot mai dese și mai surprinzătoare care se abat peste noi îi fac pe oameni să ridice ochii întrebător spre cer. Iar “judecătorii” nu știu că pământul este dat pe mâinile celui nelegiuit, și prin urmare nu pot fi de nici un ajutor oamenilor deznădăjduiți care hulesc numele Domnului în fiecare zi.